

عنوان مقاله:

بررسی نگرش مردم در مورد پیش گیری از جرم (مورد مطالعه: شهرستان تنکابن)

محل انتشار:

نشریه علمی دانش انتظامی مازندران، دوره 10، شماره 32 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

حدیثه رضانی فر

علی اصغر عباسی اسفجیر

خلاصه مقاله:

پیش گیری را می توان یکی از راهبردهای اساسی در حوزه کنترل اجتماعی برشمرد که در بردارنده مجموعه راه کارهای مستقیم و غیر مستقیم با هدف ایجاد امکانات و موقعیت های بازدارنده از وقوع جرم و کج روی طراحی و تدوین می شود. هدف این پژوهش بررسی نگرش مردم در مورد پیش گیری از جرم می باشد. روش پژوهش پیمایشی (توصیفی هم بستگی) و جامعه آماری آن افراد بالای ۱۶ سال ساکن شهرستان تنکابن است که ۱۶۶۱۳۲ نفر بوده و بر اساس فرمول کوکران حجم نمونه برابر با ۳۶۵ نفر برآورد شده که به شیوه تصادفی ساده انتخاب شده اند. برای جمع آوری داده ها از پرسش نامه محقق ساخته با توجه به مولفه های پژوهش استفاده شده است. با توجه به نتایج به دست آمده (بین مبارزه با جرایم خرد در جامعه، گشت های هدایت شده، مشارکت با مردم، مشارکت با سایر نهادها و سازمان ها، توجه به موقعیت اجتماعی و اقتصادی محله، تمرکز بر نقاط جرم خیز، کاهش فرصت های وقوع جرم، کاهش بازارهای خرید و فروش اموال) با پیش گیری از جرم در سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵ و با ۹۵ درصد اطمینان رابطه معنی داری وجود دارد؛ بنابراین می توان بیان داشت که ماموران نیروی انتظامی برای پیش گیری از جرم باید از مردم و سازمان های مردم نهاد استفاده کنند و به جای گشت زنی های پراکنده در محل، بر نقاط مختلف جرم خیز تمرکز کرده و سعی کنند بازارهای خرید و فروش اموال سرقتی را کاهش دهند.

کلمات کلیدی:

نگرش، پلیس، پیش گیری، جرم، شهرستان تنکابن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1731871>

